

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 4 — La Garriga, 26 de gener 1936 — Núm. 71

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Davant del moment polític actual

LA PARTICIPACIO EN LA VIDA POLITICA

La constitució actual dels Estats, ofereix a tothom la possibilitat d'influir damunt la cosa pública, i els catòlics, salvant aquelles obligacions imposades per la llei de Déu i per les prescripcions de l'Església, poden aprofitar-se d'aquesta influència, amb seguretat de consciència.

L'ACTIVITAT DELS ADSCRITS A L'A. C.

L'Acció Catòlica no ha de confondre's amb les organitzacions primerament ordenades a fins polítics... Però, això no vol dir que els catòlics individualment no hagin d'interessar-se en els molts problemes que afecten a la vida pública, inspirant sempre tota la seva activitat particular en els principis de la Doctrina Catòlica i en les normes de l'Església.

EL DEURE D'INTERVENIR

Els catòlics mancarien a un greu deure, si no s'interessessin en les qüestions polítiques de la ciutat, de la comarca, de l'Estat...

Si romanien inactius, la direcció de la cosa pública la prendrien fàcilment aquells, les opinions dels quals no donen gran esperança de salvació.

LA NECESSITAT D'UNITAT

Es precis fugir de l'opinió equivocada d'aquells que confonen la Religió amb un partit, fins afirmar que els seus adversaris quasi han deixat d'ésser catòlics. Això es fer penetrar indegudament les passions polítiques en el camp august de la Religió i voler destruir la concòrdia fraterna i obrir les portes a una funesta multitud d'inconvenients.

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5^{nt} 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

**SINDICAT
AGRICOLA**

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiatives - Reuma - Artritisme - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padígia intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

FETS i COMENTARIS

La festa de Sant Antoni — Amb més esplendor que en anys anteriors fou celebrada aquesta festa, quan semblava que anava a perdre's definitivament. El nombre d'animals a beneir fou de 27.

Sobressortí en la típica passada l'anar els músics acomodats en una antiga berlina.

La Sagrada Família — En honor de la Sagrada Família tingueren lloc solemnes actes religiosos. Al matí, missa de comunió general, que es veié força concorreguda. A la tarda, mes de la Sagrada Família i sermó pel Rev. Dr. Josep Canudas, prev.

Necrològica — En el col·legi que regenten les Germanes Franciscanes, morí el dia 16 del present mes la Rda. Mare Maria del Pilar, que feia 28 anys que habitava a La Garriga.

També lliurà la seva ànima al Senyor, la Maria Roig de Rocafort, mare del regidor alcalde del nostre poble.

El sepeli d'ambdues palesà les simpaties de què gaudien al nostre poble. A la Comunitat de Religioses Franciscanes i a la família Rocafort, enviem el nostre sincer condol.

El temps — El nostre poble disfruta aquests dies d'un temps primaveral que ha fet vestir de blanc tots els amatllers dels encontorns, amb el consegüent temor dels seus propietaris per raó dels freds que sens dubte vindran.

Enguany, però, «els barbuts» han vist fracassada la seva setmana.

Les eleccions — La preparació de les eleccions ací al nostre poble es presenta sense gaires complicacions, car fins a l'actualitat no hi ha hagut cap acte de propaganda electoral.

ACTIVITATS DE LA F. J. C.

De cara al II Congrés — Han començat ja les tasques d'organització del II Congrés general de la F. J. C., que en el mes d'abril recollirà a Barcelona tots els fejecistes de Catalunya que hauran respost com un sol home a la crida del Consell Federal.

En tots els Grups, es nota ja una efervescència inusitada i tot es mou al ressò de la mateixa màgica frase: El Congrés s'apropa.....

El primer, celebrat fa dos anys, fou una iniciació d'assaig de conjunt de la nostra obra, i inicià una llista llarga d'èxits rotunds del fejecisme, en la que s'hi afegirà, com un més, i superarà als altres, aquest, del gran Congrés que s'apropa.

Reunió mensual — Tingué lloc diumenge passat; l'ordre del dia fou el següent: Pier Giorgio Frassati, Curset de Francès, Precs i preguntes.

Conferència sobre escacs — La donarà avui, diumenge, el senyor Pérez Cabanes, a la Biblioteca Parroquial, a tres quarts de doze.

Curset de francès — Estan activant-se els preparatius per a tal fi. Ja s'anunciaran oportunament el dia, l'hora i condicions.

Del ping-pong — Continua el campionat. Avui, es jugaran els partits finals que han de senyalar al campió.

RESULTAT FINAL

Primer Grup: Primer, Joan Gendra, 18 punts. Segon, Ignasi Ferrandis, 14. Tercer, Florenci Pla, 14. Quart, Ramon Aguirre, 12. Quint, Josep Gendra, 10. Sisè, Josep Gasull, 6. Setè, Josep Serra, 3. Vuitè, Antoni Anglada, 3. Novè, Jaume Camp, 3. M. Emili Calpe, 1.

Segon Grup: Primer, Francesc Boter, 14 punts. Segon, Lluís Miranda, 9. Tercer, Salvador Gasull, 8. Quart, Josep Planas, 8. Quint, Carles Garcia, 7. Sisè, Josep Roca, 6. Setè, Miquel Martí, 2. Francesc Sitjes, 0.

Han quedat classificats de primera categoria els quatre primers de cada grup, i els restants són de segona categoria.

Basquetbol

Dia 5 gener: La Roca, 12 — La Garriga, 30

Aquest partit fou de constant domini del nostre cinc, que no obtingué per pura voluntat un «score» més voluminós.

Malgrat que l'equip sofri alguna modificació per estar malalt Gendra II, no per això s'hi nota res d'anormal. Els contraris són joves que comencen a jugar i creiem que els haurà anat bé la vista del joc garri-guenc ràpid i segur.

Els nostres basquets foren marcats per Gasull (10), Aguirre (8), Canamasses (8), Partegàs (4).

Dia 6 gener: La Garriga, 38 — Vic, 6

Aquest encontre, que no era de campionat, no tingué història.

L'equip que vencé a La Roca vencé també amb la mateixa facilitat als vigatans, que tot just comencen. El nostre conjunt bé.

Dia 12: La Garriga, 25 — Caldes, 6

Altra neta victòria dels nostres, aquesta en partit de campionat.

El Caldes ha perdut molt d'ençà de l'any passat; sols es conserva bé el davanter centre.

Els nostres, tot i no tenir un dia bo, se'n desem-pallagaren amb gran facilitat, malgrat el joc brut que els altres empraren i que l'àrbitre no curà de refrenar. Tots tingueren els seus moments dolents, en especial Aguirre, que no es trobava en plena possessió de les seves facultats, però no obstant bregà molt.

Absolutament desencertats en el tir, sobressortint un basquet de factura impecable obra d'Aguirre.

L'arbitratge, dolent.

PARTITS PER A AVUI

Llinars — La Garriga

Granollers — Palautordera

Cardedeu — Caldes

Parets — La Roca

CLASSIFICACIO

Llinars, 8; La Garriga, 8; Granollers, 6; Palautordera, 6; Caldes, 2; Parets, 2; Cardedeu, 0; La Roca, 0.

FULL D'HISTORIA GARRIGUENCA

5

Vida parroquial durant l'any 1699

A 29 DE ABRIL

18 — St. Pere Martir (1) a hora de missa matinal se benehexen los Rams (2) com en lo ordinari gran fol 770.

19 — Despres se fa la professo en la qual se canta lo Hymne *Tedeum etc.* y lo celebrant aporta lo reliquiari, se voltan los pins, se aporta la Creu gran, lo tabernacle de St. Pere Martir, y totas las banderas, y los administradors aporten ensesas las atxas de llurs Administracions e Confrarias. (3)

20 — Acabada la professo se cantan los Goits, y la missa se celebra en lo altar de St. Elm y se offereix per los confreres de St. Elm, y St. Pere Martir se trau tota la plata, y lo offertori se fa ab lo reliquiari, la absolta al ultim de la missa se canta, y las caritats se distribueixen com en lo cantar de St. Sebastià n.º 3 y 4.

UN DIUMENJA DE MAIG SE FA
LO ROSER (4)

21 — Un diumenja de maig se fa la festa de Nostra Senyora del Roser lo qual elegexen lo Rector de la present Iglesia junt ab los Administradors de la Confraria. (5) Se fa la professo al carrer antas de missa major en la qual van las dos creus, tots los tabernagles, y banderas, las capas blancas, y los bordons, y lo celebrant aporta la Imatge de Nostra Senyora del Roser de plata. Al axir de la Iglesia se canta lo Hymne *Ave maris stella etc.* y a la Plassa se entone lo *Tedeum etc.* y arribats a la Iglesia se cantan los Goits de Nostra Senyora.

22 — La Missa se canta en lo Altar de Nostra Senyora del Roser com en lo dia de la Purificació, n.º 5. Y se aplica per los confreres del Roser, y las caritats se distribueixen com en lo n.º 4.

(1) Sant Pere Màrtir havia nascut a Verona (Itàlia) en 1206; ingressà en l'Ordre Dominicana, destinant-lo el Papa Gregori IX, a combatre l'heretgia dels maniqueus, que a la fi el varen assassinar, en 1252, mentre ell, mullant els dits, en la pròpia sang, escrivia: «*Credo in Deum*».

(2) Avui, encara es beneeixen els rams d'olivera, abans de la missa matinal. Abans, es feia demés, una processó pel vol de l'Església.

(3) Procuraven del culte de Sant Elm i Sant Pere Màrtir, els administradors de la Confraria a ells dedicada, a la qual tant sols concorrien els fadrins; era, doncs, la Confraria dels joves del poble. Cada any, el dia o la vigília de Sant Elm, que s'escau el dia 2 de juny, eren trets d'una bossa, que contenia els noms dels fadrins, els

dels qui havien d'ésser administradors i «abanderado» per a l'any següent. La Confraria obtenia les quantitats per a fer front a les despeses, no solament amb donatius en metàl·lic, sinó també en espècie; per això els administradors de l'any 1670 varen haver de comprar per 14 lliures, 19 sous i 5 diners, una bota per a posar-hi el vi que els donaven, el qual després era venut. Durant dos anys foren administradors Pere Joan Pla de Rosanes, Josep Vidal del carrer i Isidre Masachs, perquè eren «*fadrins devots los quals zelosos piament del mal govern hi havia en la Confraria de St. Elm y St. Pere Martir han volgut servir sens extracció y han acomodat molta cosa en dita Confraria y han donat compte del corrent any (1672) que se ha gastat per cera,*

missas y cantars: deset lliuras y dos sous, y ha restat en caixa per a fer un retaule per los Santis..... vint lliuras, tretze sous i sis diners». així parla el rector Pere Boix. L'any 1673, es féu una collecta extraordinària per a fer l'esmentat retaule, pagant ja aquell any: *«per las mans de fer dit retaule 40 lliuras; per un partit de fusta 11 lliuras 4 sous»*. Els del 1675, compraren una llàntia. En anys successius, es va pagant als pintors o dauradors del retaule, fins a l'any 1680 en què, els administradors *«han pagat al daurador 20 lliures y denou sous y li han restat a deure 2 lliures y nou sous per lo compliment de les cent y sinch lliures y nou sous que costava daurar lo rataula»*. Les 2 lliures i 9 sous que faltaven, varen ésser pagades l'any següent. En 1683, es gasten 6 lliures *«per comprar cobrialtar»*; l'any següent, es fan *«los candeleros nous»* que eren de bronze. A l'any 1690, *«se han fetes unes estovalles de tela per llur altar y lo demes (els diners que hagin sobrat) se han retingut per ajudar a pagar lo tabernagle»*. A l'any 1693, ja paguen *«al daurador del tabernacle 13 lliures»* y *«quedaren divent a dit daurador 12 lliures»*.

En 1698, foren elegits administradors, Joan Rocabayera, Antoni Borrell i Joan Torra de la plaça, els quals *«an pagat 6 lliures 7 sous per la barquilla de plata»*. Ells foren, doncs, els administradors, el dia de Sant Pere Màrtir de 1699. Interrompim aquí la narració, per a continuar-la en comentar la festa de Sant Elm, 2 de juny.

(4) La festa del Roser de Maig era una de les més grans festes de tot l'any. La processó d'aquest dia, era junt amb la de Corpus i Sant Esteve, de les millors de la Parròquia. Fora de l'altar major, l'altar del Roser era el més ric, i ocupa, com en les altres esglésies, el lloc més preferent. Es que la devoció del rosari havia entrat fins al més íntim de la vida d'aquells cristians del segle XVII. Era la més popular de les devocions.

(5) Ja des de molt antic, havia establert a La Doma la Confraria del Roser. Era sense cap dubte l'Associació més important de la Parròquia, era la que tenia més activitats i també la que tenia més ingressos; de manera que fins podia donar a l'Obra (en 1669), 47 lliures i 10 sous *«per ajudar ha fer uns candeleros»* i per ajudar a fer el sagrari 10 lliures. En 1670, donava 10 lliures més *«per ajudar ha fer lo talem y capas»*.

En l'any 1672, el Rector Pere Boix, reorganitzà la Confraria.

En 1675, amb collectes extraordinàries, els administradors varen recaptar 141 lliures, 5 sous

i 9 diners *«tot lo qual han gastat per los aniversaris, cantars, y missas de devotio per los confreres morts, com és costum, cera y oli per la lluminaria de tot lo any, y per la bandera de domas blanch han feta, y daurar la Imatge de Nra. Sra. que esta alt en la hasta»*.

A l'any següent, es vol fer una corona per a la Mare de Déu, i aleshores hi cooperen diverses administracions; tot plegat puja 118 lliures, un sou i sis diners *«ab les quals si comprenen 11 lliures que los donà la Obra de la Iglesia; altres 11 lliures que valgueren unes presentalles de plata que hi havia en dita confraria y altra de Sant Esteve; 9 lliures que els donaren els administradors dels ous de Nra. Sra.; y 3 lliures que els donaren los administradors del St. Christo»*.

«De las quals han gastat:

per la plata de la corona que ha pesat dinou onças y dos argensos a raó de 1 lliura i 11 diners la onça 20 ll. 13 s.

per 29 pedras verdas que han posat a dita corona y del Jesus a raó de 4 sous 10 diners 5 ll. 16 s.

per las mans de ferla 13 lliuras 15 sous, y per una capsa per portarla 10 sous 14 ll. 5 s.

Que tot just posada al punt ve a costar justament 49 ll. 14 s.

a més varen pagar totes les despeses ordinàries.

En l'any 77, cobertes també les despeses ordinàries, pogueren donar 7 lliures per ajudar a fer el monument; en l'any 1678, en l'ofici del Roser de Maig hi hagué *«cantoria y musica»*. En 1682, *«per forasters que no se sab si son morts o vius se han dites 21 missas»*. Des de l'any 1685 al 1693, hi hagué dèficit cada any, malgrat que alguns devots augmentessin el donatius. Es que l'administració de Roser, a més de les despeses que tenien les altres administracions, havia de pagar un cantar que es feia cada dissabte, a l'altar de la Verge del Roser, com veurem més endavant.

Els administradors de la festa de l'any 1699, foren Josep Miquel i Naulart, Jaume Guilla i Jaume Fortuny. Passada la festa a *«Divendres 15 de Maig de 1699 foren extrets administradors nous: Pere Joan Torra, Isidro Tarres y Naulart, y Jaume Parera de Pimar. Dimarts a 9 de Juny 1699 donaren compte los Administradors Vells y se trobà que avent pagat los cantars y gastos de la confraria quedaren divent de cera a la Obra 1 lliura 7 sous»*.

Amb vida, més o menys pròspera, aquesta Confraria ha arribat fins als nostres dies.

LA NOSTRA

VETLLADA D'HIVERN

La vida mia
la vida amor.

Tossals enllà, perdent-se entra boirines
s'albira el parpelleig del sol morent
són plenes d'or les serres gegantines
i en els fondals les ombres van creixent.

Retorna al mas, darrera la ramada
el vell pastor enamorat del bosc;
de l'hort proper, amb falda curullada
arriba la mestressa quan ja és fosc.

Comencen de l'hivern les grans vetllades
que mai ni mai acaben de passar,
més amb cançons i fresques riallades
s'esmuny volant el temps d'espellofar.

Així, apilotant un munt d'espigues
afilen a l'entorn rústics seients
i seuen de costat, totes amigues,
del gran veïnat del mas, les bones gents.

Al capdamunt del banc seu una nina
que té a l'altre costat un gai fadrí
que alegre i bromejant, sempre endavina
quan ella les espigues vol cullí.

Pel goig d'estalviar-li una fatiga
galant, les va collint de terra, ell,
més topen tot sovint damunt l'espiga
les mans de la fadrina i del donzell.

Un altre que seriós lliga la trena
del forc, que entre sos dits es va allargant
esguarda el brú trenat d'una morena
i així, tot silenciós el va imitant.

I riuen d'un no res, d'una sortida

que diu sense pensar, qualsevol d'ells
d'un tremolí del banc, d'una embranzida
del vol d'una rajada de cabells.

En mig del gran pilot, una vermella
amb cobejansa cerca el rabadà
una a una ses fulles esbadella
creient que cada una ja ho serà.

Per fi, tot encisat fa la troballa
però torna a amagar-la amb fruició
esguarda a l'altre banc, somriu i calla
tirant la roja espiga amb il·lusió.

De sobte entre les veus, una de fina
destria un crit alegre i baladrê:
—Una vermella jo! Mireu, padrina!—
la vella riu... i el rabadà també.

I sempre el rabadà és el més alegre
i aquell que sap més contes i cançons
que sempre xerra i riu que res veu negre
i es tendre i jugar com els moixons.

I és ell el qui refila amb sa veu clara
cançons plenes de mel de l'antigor
cançons que ell aprengué de son vell pare
l'enamorat del bosc, el vell pastor.

I omplena el gran casal, la melodia
d'un cant tot popular, tot somniador
que diu, com sospirant «la vida mia»
i torna a repetir «la vida amor».

Scherzo

Música d'estrelles.... llums - flors.... idil·lis
vespertins... Somnis... alegria... passió...!!

Ecos misteriosos... suaus remoreigs d'aures
enamorades que volen... volen...

Gentil donzell... princeseta-fada... encís pri-
maveral, tot magestat i tot festa... Ambient per-
fumat d'amor... murmuris cristallins d'aigües
curioses que s'empaiten en jocs malabàrics...!!

Joventut florida que triomfa... i vibra... i
canta... Colometes missatgeres que creuen espais
i més espais... clavellines rogenques que s'abo-
quen al finestró, esperant la besada amorosa!!

Raigs de lluna que embuixen... Mitològics
cants de Sirenes que es balancegen en la blanca
bromera d'unes ones juguetones i gràcils...

Roig... blanc... blau... verd... arc iris de
promeses a través d'un sol d'amors que no s'a-
paga... ni fina... ni s'amaga... Cobricel puríssim
d'un altar que té dins seu el Tabernacle on mora
el Déu de cels i terra.... Bellesa indefinida que
creix... s'eixampla... Triomf colossal en el dia
esplèndid de la llum i de la vida...

Es Primavera... i Primavera eterna.

M. A.

De l'Ajuntament

ACORDS DE LA SESSIO DEL DIA 12 DE GENER

Aprovació plec de condicions de subhasta de
les obres de pavimentació dels carrers del Centre
i Banys.

Aprovació provisional del projecte de pavimen-
tació de la plaça de la República i carrer de Calàbria,
fins la carretera de Barcelona a Ribes.

Permís per instal·lar un motor de 2 H. P., en la
finca rústica de càn Planell, propietat de Salvador
Llimargas Surribas.

Permís per a la instal·lació d'aigua potable a les
cases propietat dels Srs. Ramon Biset, Consella, núm.
26; Maria Soler, carrer de l'Ametlla; i Josep Mas,
carrer de l'Impremta.

Pagament de factures als Srs. Josep Biosca, En-
lluminat de Poblacions S. A., Manuel Camps, Antoni
Suquet, Joan Torra, Esteve Boix, Josep Damesón,
Josep Reig, Josep Dalmau i Joan Morera, per un to-
tal de pessetes 1.865'60.

Nomenar una comissió, composta dels Srs. Es-
teve Rocafort, Carles de Rosselló i Ramon Dachs,
per intervenir conjuntament amb els altres Ajun-
taments interessats en les obres de construcció del
pantà de l'Abancó.

Dos minuts d'humor

Etiqueta

Assegut a un banc de fusta d'un passeig, hi ha
un pobre home que està menjant molt de gust. Un
senyor tot mudat s'hi acosta amb l'intent d'asseu-
re's, però s'adona que al bell mig del banc damunt
d'un paper tot tacat d'oli hi ha una arengada, uns
quants grills de ceba i l'ampolla de vi al costat.

— Treieu això d'aquí! — fa el senyor indignat.

— No vull; — respon el pobre, — Espero a un
convidat....

Ingenuïtat angelical

Fa molts dies que el cel està ben serè i sense ni
un núvol per remei. Dos angelets volant, volant, es

troben per l'espai, i cansats de tant continuat esforç,
s'entristeixen perquè no troben lloc on posar-se. Tot
d'una en puja un altre, i els diu alegrement:

—Gràcies a Déu que podem reposar! El servei
meteorològic anuncia temps nuvolós.

Manyagueries

En ple brogit d'un carrer de gran ciutat, una se-
nyora ha travessat, seguida d'un gosset falder. Un
auto que venia corrent, ha fet una falsa maniobra
per no atropellar aquell esquitx, i passant dunt la
vorera ha embestit un aparador amb gran terrabas-
tall i trencadissa. La gent s'ha agombolat entorn de
la desgràcia, i el gosset tot xano-xano s'acosta a la
seva mestressa, que el rep a l'altra banda amb els
braços oberts, i tota cofoia li diu:

—Pobret Lulú!.... Et volia aixafar aquell imbècil
d'automòbil?....

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

Germans Dachs

OFICINES I TALLERS:

Mata, 10 / Telèfon, 23.858

BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS • **ROCALLA S.A.** REIA ESTUDIS, 14 i CANUDA, 2 • TEL. 20768

PLANXES ACANALADES per a cobertes
DIPOSITS per a líquids, de totes cabudes
TUBERIES per a conducció, baixants i desaigües
PLANXES LLISES per arrimadors i cel-rasos
CANALS — CUBELLS — XEMENEIES — SAFAREIGS
«ORNALIT», plaques decorades per façanes

Representació i dipòsit
per a la venda:

JOSEP RUAIX

Carrer dels Banys, 73 - La Garriga

LLUM I TENEBRES

Quan l'hivern se'ns presenta revestit amb la blancúria de la darrera neu, que aviat es convertirà en flor de taronger, i quan de les branques dels arbres i de les fulles de les herbes pengen les afilades agulles de gel que destil·len aigua fresca i regalada, aleshores l'Església, amb el so argentí de les campanes, ens convida a aixoplugar nos sota les voltes del temple per celebrar hi amb abrandament de cor la simpàtica festa de la Candelària.

El poble fidel i creient acudeix a la cerimònia de la benedicció de les candeles i a la processó del mateix dia amb una grà i viva fe, portant a la mà les candeles enceses que representen a Josep i Maria cercant al Nen Jesús veritable Llum del món.

Aquesta festa de la Llum, per la llei del contrast, m'ha fet pensar en les tenebres, perquè ambdues coses van juntes, però allà on hi ha l'una no hi pot haver l'altra, per la llei física de la impenetrabilitat. Apaguem la llum, i les tenebres seran més fosques, més denses, més negres, més tristes. Allà dalt a les terres de Groenlàndia no hi ha vida perquè la nit tenebrosa de sis mesos estén sobre el seu horitzó el mantell negre que tant sols una vegada a l'any és foradat pels raigs vivificadors del sol.

La vida sembrada de llum és plena d'alegria, d'activitat, de riquesa, de progrés, de benaurança. I al contrari, la vida en mig de tenebres és tristesa, enyorança, pobresa, desgràcia, mort. Oh la nit sense estrelles, que n'és de trista! Oh, i quina melangia sentim els dies sense sol! En canvi, però, com s'eixamplen els cors quan després de la tempesta surt el sol i deixa filtrar els seus raigs lluminosos pels forats dels núvols, tots ribetejats d'or i d'argent!

La vida tota de la natura es desenrotlla amb la llum, que és alegria, o amb les tenebres, que són tristesa i neguit. En el món espiritual de la humanitat passa tres quartos del mateix, amb la diferència de què la llum és més viva i més clara, i les tenebres són més denses i mortíferes. Homes hi ha que treballen i viuen sempre sota la claror esclatant de la fe; d'altres, però, sempre viuen a les fosques, rodejats de tenebres espirituals, perquè l'ànima llur no és il·luminada pels raigs esplendorosos de la fe. Aquesta llum de la fe és la que separa als homes en dues societats: la dels creients i la dels incrèduls, la dels que caminen rectament vers el seu fi i la dels descarriats que, en caminar sense la llum de la fe, han perdut el camí de la glòria i cauen de precipici en precipici, fins que arribin a l'abisme sens fons de l'infern.

Es molt trist i esglaiant pensar que els homes s'estimin més viure apartats de Déu, i tal volta lluitant contra Ell, i en mig de tenebres, que no endinsar-se en la regió encisadora de la llum de la fe. Fora

de Déu tot ha d'ésser foscor, negrura, neguits, desesperació, tenebres, tristesa, mort. Perquè Déu és la Llum etern, increada, com diu Sant Joan. En el principi era el Verb, i el Verb era Déu, i en el Verb estava la Vida, i la Vida era la Llum dels homes; i aquesta Llum resplandeix en mig de les tenebres, i les tenebres no l'han comprès. Hi hagué un home que es deia Joan qui va venir per a donar testimoni de la Llum veritable que il·lumina a tot home que vingui en aquest món.

Un dia, sobre els camps de Judea i amb esclat sens parell, va brillar una estrella amb una Llum més clara que la del sol, doncs aquesta tant sols és una guspira de l'altra, que és el mateix Déu, la Llum per essència. Els homes d'avui, però, estan cecs i no la volen reconèixer; s'aparten de Déu, reneguen de Déu, persegueixen a Déu.

La humanitat està cega perquè vol; no pot consentir que els raigs penetrants del Sol de Justícia fereixin les pupil·les dels seus ulls, però en canvi s'abraça amb les tenebres glaçadores i mortíferes de les sectes maçòniques i jueves que des dels antres putrefactes de les lògies amenacen destruir la civilització cristiana i voldrien apagar el Sol que, des de Roma, escampa la pau i la vida per totes les contrades de l'Església Universal. Avui, per a molts homes, aquesta llum que irradia del Vaticà enlluerna i es fa pesada; les tenebres, però, que surten de Moscou es fan simpàtiques i afalagadores.

Pobra humanitat que s'empenya en voler caminar a les fosques en el seu peregrinatge cap a la regió desconeguda de l'eternitat. Il·lusa societat que ha deixat apagar el fanal de la fe i ha perdut la brúixola del sentiment espiritual que és la llum del seu cor! Homes desgraciats aquells a qui els estels del firmament no són les lluminàries del cel i de la pàtria enyorada de la glòria!

¡Quina tristor viure en mig de la foscúria i gemegar sempre, i sempre rabiard entre els núvols de l'esperit en aquesta vall obaga de la vida, i després caure per sempre en la perpètua regió de les tenebres de l'infern, privats eternament de la llum perpètua que l'Església demana per als seus fidels difunts entre les negres vestidures de la mort. La fe és llum que porta cap al cel on es contempla la claredat immensa de Déu; l'incrèdula és ceguera que encamina els homes cap a l'infern, que és la regió de les tenebres eternes. Fe, llum, paradís, felicitat, és la sort dels creients. Foscor, desgràcia, infern, etern penar, és la recompensa dels incrèduls. Jove estimat, quina serà la teva sort? Jo et desitjo la primera, perquè t'estimo.

JERONI TRESSERRAS

Lleida, 17 de gener de 1936

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

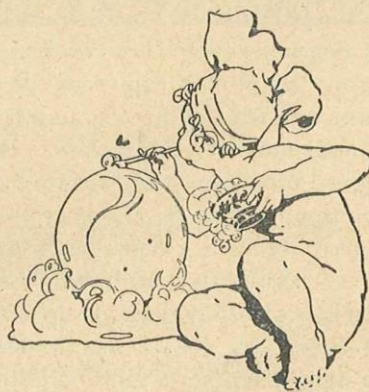
BARCELONA

Fontanella, 6, 1.er - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons Barangé

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

FÁBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Farmàcia i Perfumeria - Productes fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon, 83

LA GARRIGA

FARMACIA
PERFUMERIA**● TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

● Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon, 72 — LA GARRIGA

LA CATALANA**Assegurances contra incendis i explosions de totes menes**

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL**Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls**

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

Candidatura de Dretes per Barcelona - Circumscripció

Francesc Cambó i Batlle

Josep M. Tries de Bes

Ferran Valls i Taberner

Enric Maynés i Gaspar

Miquel Vidal i Guardiola

Narcís de Carreres i Guiteres

Josep Cirera i Voltà

Antoni Barata Rocafort

Atauf Tarragó Ruiz

Resten per designar oficialment dos llocs, per bé
que s'indiquen els noms de JOAQUIM GOMIS
(tradicionalista) i JAUME POLO OTIN (radical)